

den i dette og det foregaaende Aars Regnskaber og i de Regnskaber, som det ærede Medlem Hr. Rode har Medansvar for, være sat til Nul, fordi den ikke, antagelig heller ikke i den nærmeste Fremtid, kan paaregnes at komme til at give Overskud. Den Manipulation med Statens Aktiver, som det ærede Medlem Hr. Rode foretog, var lidet gavnlig, og hans Resultat hører til den Række af betydningsløse Tal, han søgte at hænge paa Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, i dennes Talopgørelser. Denne Vurdering af dette Statsaktiv, Fordringen paa Landmandsbanken, havde da ogsaa kun et politisk Formaal, nemlig at slaa fast, at den Indsats, det radikale Venstre gjorde i Landmandsbanksagen, vil holde Stik, idet der nu allerede var tabt 20 Mill. Kr. eller maaske mere. Jeg skal her blot minde om, at for godt 100 Aar siden gjorde Staten ogsaa et Forsøg paa at rejse Erhvervslivet ved Oprettelsen af Nationalbanken, og at man til dette Formaal lagde en Bankhæftelse eller, udtrykt i moderne Sprog, et Tvangslaan af 6 pCt. paa samtlige Landejendomme. Denne Bankhæftelses Værdi vurderede man i de første Aar meget lavt, man regnede den ikke for noget, afviklede den og søgte at komme klar af dette Forhold, og nogle solgte deres Krav for en ringe Sum. Men nu har det i det lange Løb — og det er et Løb af over 100 Aar — vist sig, at den Fordring, som de, der fik Bankhæftelsen i 1818, har, nu staar i Pari eller langt derover, og ud fra samme Synspunkt maa man se den Haandsrækning, den danske Stat har rakt Erhvervslivet ved at holde Landmandsbanken oven Vande og yde den Kapital til at fortsætte en sund og naturlig Drift. Derfor er der ikke nogen som helst Grund til, at Staten for sit Vedkommende nedskriver denne Præferencikapital til det halve. Det giver ikke et mere redeligt Regnskab; enhver kan se og læse, hvordan dette Forhold er ordnet, og der er ingen Anledning for Staten til at fraskrive sig denne Fordring, den bør efter min Mening blive staaende paa Statsregnskabet, og jeg regner med, og man har Ret til at regne med, at den en Gang kan blive betalt fuldt ud. Det er efter min Mening en meget ringe Indsats i dette alvorlige Spørgsmaal her fra Folketingets Talerstol kun at manipulere med Tallene, stille Eksperimenter og Konstruktioner op for at faa ud af det, at Staten ikke aflægger redeligt Regnskab.

Paa samme Maade er Forholdet med Hensyn til Statens Passiver. Det ærede

Medlem Hr. Rode — senere har ogsaa andre Medlemmer gjort det — beskæftigede sig navnlig med Dollarslaanene, hvoraf det ene skal afdrages om 20 Aar og det andet afdragsvis i 20 Aar. Han regnede da med den nuværende Dollarkurs, 555, og sagde, at hvis vi nu om 20 Aar har den Dollarkurs, har Staten et Tab paa saa og saa meget. Men der er dog intet Menneske i dette Land, der kan sige noget om, hvorledes Dollarkursen er om 20 Aar, og det er ikke til at forstaa for almindelige Mennesker, at disse Tal har nogen som helst reel Betydning; at opstille konstruerede Tal og deraf regne ud, hvor meget Staten vil tabe om 20 Aar, er ganske uden Betydning, i alt Fald uden større praktisk Betydning. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have taget Kursen, som den var, da det radikale Ministerium sluttede. I Januar 1920 var Dollarkursen paa samme Niveau som nu, men den 13. Februar, tror jeg, 685. Det er en af de højeste Kurser, vi har haft i de senere Aar, og saa kunde det ærede Medlem lige saa godt have regnet med den og sagt: Vi har formentlig om 20 Aar et radikal-socialistisk eller maaske et socialistisk Ministerium, og saa regner vi med den Kurs, en af de højeste, der var noteret under det Ministerium, og lægger det til Grund. Jeg ser godt, at det ærede Medlem Hr. Gamborg ryster paa Hovedet, og jeg vil ogsaa indrømme, at den Slags Ting er for Talteoretikere et udmærket Objekt.

Der findes her i denne Bygning en Regnemaskine; naar man stiller de rigtige Tal ind i den og drejer rundt, saa kommer der et rigtigt Resultat ud af det. Det Tal, der kommer ud, kan blive rødt, naar man drejer den ene Vej, og hvidt, naar man drejer den anden Vej, men Tallet er rigtigt, blot man stiller et vilkaarligt Tal ind, naar man ønsker et bestemt Resultat frem. Det er ikke en Opgørelse af den nuværende finansielle Situation, der har nogen væsentlig Betydning, og jeg maa mene, at de Taloplysninger, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kom frem med, er Oplysninger af en langt mere betydningsfuld Karakter. Thi der er den Forskel paa det ærede Medlem Hr. Martin Hansens og det ærede Medlem Hr. Rodes Tal, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen altid siger: *Da* det er saadan og saadan, har vi de og de Resultater — hvorimod det ærede Medlem Hr. Rode altid bygger sine Tal op paa: *Hvis* det bliver saadan og saadan, faar vi disse bestemte Resultater. Det ene Tal udtrykker Kendsgerninger, det andet kun Hypoteser. Derfor mener jeg